

ELS LLIBRES I LES COSES

IGNASI ARAGAY

Pensar, escriure, llegir, menjar, dormir, fer l'amor...

La vida és un equilibri sempre inestable. Som éssers en moviment, en canvi permanent, en ebullició. Fem xup-xup. No podem deixar de fer ni de pensar. El cor i el cap no s'aturen mai. *Si no corro, caic* (Empúries), titula Xavier Rubert de Ventós el seu nou llibre d'aforismes, confegit per Gemma Casamajó a força de rastrejar totes les llibretes –centenars– en què al llarg dels anys el filòsof ha anat apuntant pensaments. És un llibre de llibretes. És un autoretrat polièdric, amb el punt just de pudor. És un mar de suggeriments, contradiccions, confessions i dubtes. També hi ha molt d'afecte, sobretot pels fills. És, finalment, un artefacte polític, moral, ideològic. Ja ho tenen, això, els aforismes: hi entra tot.

Em costarà tant que aquest no sigui un article de cites! És tan bo, el Xavier! És una autèntic seductor intel·lectual. Aquests aforismes són com dibuixos ràpids, com si un artista fes un esbós davant teu, amb tota la màgia del moviment en directe. Costa poc imaginar-te'l en un avió, al sofà de l'hotel, a l'escó de l'Eurocambra o al vàter de casa apuntant una idea caçada al vol. És aquesta sensació d'immediatesa, de proximitat, la que dona un valor afegit a aquest torrent d'idees sorgides de l'experiència quotidiana, idees que deixen intuir el seu desordre vital i el seu batec humà genial.

Per a Rubert de Ventós, pensar, escriure i llegir ha estat tan imprescindible com menjar, dormir, fer l'amor i anar de ventre. O potser més.

PERE VIRGILI

“ELS DINERS SÓN L'EGOISME EN ABSTRACTE; ELS FILLS SÓN L'EGOISME EN CONCRET”

Ha estat la seva necessitat fisiològica troncal, sense la qual no hauria pròpiament viscut, no hauria estat ell. Deixo, doncs, que parli. Ja veureu que no tindreu altre remei que aconseguir el llibre i confegir la vostra pròpia selecció d'aforismes. Aquí va la meua.

“Hi ha gent que necessita els diners –sempre més i més–. Jo, en canvi, necessitaria només no necessitar-los. Però això, naturalment, és molt més car”. “Els diners són l'egoisme en abstracte, igual com els fills

són l'egoisme en concret”. “–Els anuncis són enganyanens–, li dic [al fill]. –I les notícies són enganya-grans–, em contesta”.

“Soc nacionalista i estic al partit socialista. Soc filòsof i estic a l'Escola d'Arquitectura. M'interessa Iberoamèrica i soc al Parlament Europeu. Tot això té de bo que no et conformes amb els propis interessos, ni tens al·lèrgia als teus tics. Té de dolent, en canvi, la falta de complicitat i un permanent *interruptus*”. “A la llibertat amb què penso li falta, però, la gravetat del que crec i la lleugeresa del que simplement em passa”. “La mort és prou propera per no haver de témer la vida”. “Cal tenir cura amb els mesquins que tractem massa. En tractar-los ens anem fent a la seva mida i podem prendre mal”.

“Ens calen, pel cap baix, dues màscares: la màscara de la normalitat, per sobreviure; la màscara de l'excel·lència, per sobresortir. Les altres són optatives”. “Què més pot desitjar la persona seduïda que notar com li segueixes parlant com si no l'estiguessis seduït? D'això se'n diu cortesia”. “Tan poc serveix l'ètica per ser bo, com l'estètica per ser artista”. “Pot resultar més aparatós (o heroic) entregar-se a una causa. Però a vegades és més decent entregar-se al dia a dia d'un fill o d'una dona”.

I per acabar, i vist que els temps processistes s'allargaran: “Jo potser em sentiria espanyol el dia que pogués no ser-ne, o el dia que a la majoria de gent del meu país li fes gràcia ser-ne”. ♦♦

UN TAST DE CATALÀ

ALBERT PLA NUALART

El Noucentisme creia molt en la millora dels usos populars. Per això Fabra va optar per fer distincions que la llengua no feia. Estava convençut que així la feia més lògica i civilitzada. De vegades, però, les distincions no fan cap falta i fan la llengua innecessàriament difícil. ¿Té sentit escalfar-se el cap distingint entre *número* i *nombre*? En un recent tast ja vaig dir que l'abril passat el DIEC va haver de modificar algunes entrades perquè ni el mateix Fabra feia un ús coherent d'aquesta distinció.

Sembla més clara la distinció entre *tràfic* i *trànsit*. El tràfic comporta *comerç*, *intercanvi*. El trànsit, *circulació*, *pas d'un lloc a un altre*. Així, quan parlem de *trànsit de persones* ens referim al moviment de persones d'un lloc a un altre; i quan

El tràfic de persones i el de mercaderies

parlem de *tràfic de persones*, al comerç il·legal amb persones, incloent-hi el *tràfic d'esclaus* i el *tràfic de blanques*.

Aplicant el criteri anterior també hauríem de poder distingir entre *trànsit de mercaderies* (el moviment de mercaderies d'un lloc a un altre) i el *tràfic de mercaderies* (l'intercanvi comercial de mercaderies). Però, per desgràcia, les coses no són mai tan senzilles. I no ho són perquè els diccionaris, després d'haver-nos definit *tràfic* com a comerç i intercanvi

NINGÚ TÉ CLAR SI HEM DE PARLAR DEL TRÀNSIT O DEL TRÀFIC DE MERCADERIES DEL PORT DE BARCELONA

vi de mercaderies, recullen una segona accepció que diu literalment: “transport d'aquestes mercaderies”.

La segona accepció sembla la confusió. Ningú té clar, per exemple, si hem de parlar del tràfic o del trànsit de mercaderies del port de Barcelona. Un cop d'ull a Google ens permet constatar que la cosa està –també en els mitjans– al 50%. I no cal dir que se'n fa un ús totalment equivalent i intercanviable.

En casos així podem fer dues coses: o admetem que hi ha un grau de sinonímia i d'ús intercanviable o –si volem fer bandera d'una distinció clara i neta– eliminem dels diccionaris les accepcions que fan convergir els dos conceptes, que emboliquen la troca, per molt que responguin –com és el cas– a un ús històric genuí. ♦♦

ELS MÉS VENUTS

CATALÀ

FICCIÓ

[1] Origen
DAN BROWN
Empúries
608 pàgines, 22,50 € 1/6

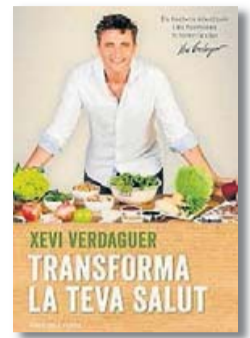
[2] El noi del Maravillas
LLUÍS LLACH
Empúries
512 pàgines, 21,50 € -/1

[3] Una columna de foc
KEN FOLLETT
Rosa dels Vents
944 pàgines, 24,90 € 2/9

[4] 4 3 2 1
PAUL AUSTER
Edicions 62
992 pàgines, 23,90 € 3/11

[5] El camí de les aigües
CARME MARTÍ
Amsterdam
560 pàgines, 21,50 € 4/5

NO-FICCIÓ

[1] Transforma la teva salut
XEVI VERDAGUER
Rosa dels Vents
296 pàgines, 17,90 € 1/7

[2] El que la terra m'ha donat
LLUÍS FOIX Columna
224 pàgines, 19,90 € 2/3

[3] No n'hi ha prou amb dir no
NAOMI KLEIN Empúries
260 pàgines, 21 € -/1

[4] La vida que aprenc
CARLES CAPDEVILA
Arcàdia
224 pàgines, 16 € 5/33

[5] Nova il·lustració radical
MARINA GARCÉS Anagrama
80 pàgines, 7,90 € 7/4

CASTELLÀ

FICCIÓ

[1] Origen
DAN BROWN
Planeta
640 pàgines, 22,50 € 1/6

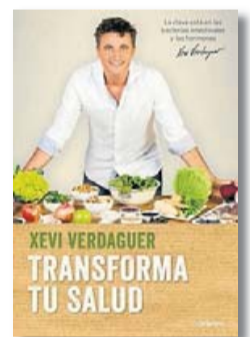
[2] Una columna de fuego
KEN FOLLETT
Plaza & Janés
944 pàgines, 22,90 € 3/8

[3] Yo soy Eric Zimmerman
MEGAN MAXWELL Planeta
544 pàgines, 15,90 € -/4

[4] El día que el océano te mire a los ojos
DULCINEA Salamandra
288 pàgines, 17,90 € -/2

[5] Una columna de fuego
KEN FOLLETT
Plaza & Janés
944 pàgines, 22,90 € 2/9

NO-FICCIÓ

[1] Transforma tu salud
XEVI VERDAGUER
Grijalbo
296 pàgines, 17,90 € 1/7

[2] Cree en ti
RUT NIEVES
Planeta
256 pàgines, 20,90 € 2/11

[3] Decir no no basta
NAOMI KLEIN
Paidós
336 pàgines, 21 € -/1

[4] Come bien hoy, vive mejor mañana
HENRI JOYEUX Planeta
448 pàgines, 18,90 € 3/10

[5] El poder del ahora
ECKHART TOLLE
Gaia
220 pàgines, 10 € 9/432

Rànquing setmanal del Baròmetre de la Comunicació i la Cultura
Posició setmana anterior / Setmanes en el mercat